

คำเทศนาชุด “คริสตจักร” บทที่ 4 “บุคคลและหน้าที่ของคริสตจักร”
[People and Functions of the Church] 22 และ 29 มีนาคม 2009

พี่น้องที่รักครับ ที่ผ่านมา ผมได้เทศนาเกี่ยวกับเรื่องคริสตจักรไป 3 ครั้ง ผมได้อธิบายว่า คริสตจักรคืออะไร วัตถุประสงค์ของคริสตจักรคืออะไร คริสตจักรมีลักษณะอย่างไร และ อนาคตของคริสตจักรคืออะไร ผมเทศนาเรื่องคริสตจักร เพราะผมคิดอย่างนี้ว่า เราใช้เวลาปี ๆ หนึ่งไม่น้อยในคริสตจักร ประมาณ 52 ครั้งต่อปี ดังนั้น ถ้าเรามาใช้เวลามากขนาดนี้โดยไม่รู้ว่าจะทำอะไรก็จะเป็นการสูญเปล่าอย่างยิ่ง เราต้องรู้ว่า เรามาทำอะไร เพราะอะไร และอย่างไรด้วย ดังนั้น คำเทศนาชุดคริสตจักรนี้ จะทำให้เราชัดเจนในเรื่องนี้

เช่นเดียวกันกับในครั้งนี้ เราจะมาทำความเข้าใจคริสตจักรมากขึ้น เพราะ คริสตจักรกับเรานั้น แยกกันไม่ได้ เราต้องเข้าใจคริสตจักรอย่างถูกต้อง ถูกต้องแบบที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องความเป็นความตายของเราเลยทีเดียว วันนี้ เราจะมาดูว่า ใครอยู่ในคริสตจักรบ้าง และงานในคริสตจักรมีอะไรบ้าง พุดง่าย ๆ ก็คือว่า อะไรคือ หน้าที่ของคริสตจักร

1. บุคคลในคริสตจักร

ใครอยู่ในคริสตจักรบ้าง ? คน 2 กลุ่มที่อยู่ในคริสตจักร คือ ผู้นำและสมาชิก ถ้าเราไม่เป็นผู้นำ เราก็ต้องเป็นสมาชิก ถ้าเราไม่เป็นสมาชิก เราก็ต้องเป็นผู้นำ ไม่มีตรงกลางครับ

1.1 ผู้นำของคริสตจักร [Leaders of the church]

ในคริสตจักรมีคน 2 กลุ่มคือ ผู้นำ และ ผู้ตาม และเป็นที่น่ายินดี ที่คนทั้งสองกลุ่มนี้อยู่ในสถานะเดียวกันคือ เป็นลูกของพระเจ้า สิ่งนี้จะทำให้ความสัมพันธ์ที่เห็นอกเห็นใจใกล้ชิดกันได้บังเกิดขึ้น สิ่งนี้ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร คือไม่เหมือนกับสมาคมหรือสโมสรหรือองค์กรอื่น ๆ และเป็นสิ่งที่แยกคริสตจักรออกจากองค์กรอื่น ๆ ได้อย่างชัดเจน

ชื่อของผู้นำในคริสตจักรต่าง ๆ อาจจะมีชื่อที่แตกต่างกัน แต่หน้าที่และคุณสมบัติของผู้นำนั้นเหมือนกัน และในพระคัมภีร์ก็ได้มีคำหลาย ๆ ที่หมายถึงผู้นำคือ

- กจ.20.17 ใช้คำว่า ผู้ปกครอง [Elder]
- ทต.1.7 ใช้คำว่า ผู้ปกครอง ที่ภาษาอังกฤษใช้คำว่า ผู้ดูแล [Oversee]
และในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับ King James ใช้คำว่า บิชอป [Bishop]
- ทธ.4.14 ผู้ปกครองในฉบับ King James ใช้คำว่า Presbytery

- อฟ.4.11 ใช้คำว่า ศิษยาภิบาล ซึ่งปรากฏเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ และเป็นคำที่เป็นพหูพจน์

คำต่าง ๆ เหล่านี้ต่างก็หมายถึงการเป็นผู้นำในคริสตจักร และคำเหล่านี้อาจจะถูกใช้สลับกันได้ ในคริสตจักรยุคแรก

ในพระธรรม 1 ทธ.3 ได้พูดถึงคุณสมบัติของผู้นำคริสตจักร และ ผู้ช่วยผู้นำ หรือ ผู้สนับสนุนผู้นำ ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า มัคคนายก

ในข้อ 1-7 เราจะเห็น ผู้นำหลักในคริสตจักรหรือผู้ปกครองจะมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

- 1.) ปราศจากที่ติ [Be above reproach]
- 2.) เป็นสามีของภรรยาคนเดียว [Be the husband of one wife]
- 3.) รู้จักประมาณตน รู้จักควบคุมตัวเอง น่านับถือ[Be temperate, self control, and respectable]
- 4.) มีน้ำใจรับรองแขก สามารถที่จะสอนผู้อื่นได้[Be hospitable, able to teach]
- 5.) ไม่ดื่มสุราเมามาย ไม่ก้าวร้าวแต่สุภาพอ่อนโยน [Not be a drunkard, not violent, but gentle]
- 6.) ไม่ชอบทะเลาะวิวาท ไม่เป็นคนรักเงิน [Not be a quarrelsome, not be a lover of money]
- 7.) ดูแลจัดการครอบครัวของตนได้ดี [Be a good manager of his family]
- 8.) อบรมบุตรหลานให้เชื่อฟัง และเคารพ [Be careful that his children obey and respect him]
- 9.) ไม่เป็นผู้ที่เพิ่งกลับใจใหม่ [Not be a recent convert]
- 10.) มีชื่อเสียงดีในหมู่คนภายนอก [Be of a good reputation with outsiders]

พี่น้องครับ เมื่อเราดูรายการคุณสมบัติของผู้นำหลักหรือผู้ปกครองของคริสตจักรแล้ว เราอาจจะสงสัยว่า แล้วใครจะมีคุณสมบัติตามที่กำหนดให้มันได้ แต่ผมก็อยากจะบอกว่า ยิ่งตำแหน่งสำคัญมากเพียงใด คุณสมบัติก็ต้องมากขึ้นเท่านั้น งานของผู้นำคริสตจักรนั้น เรียกร้องให้ต้องมีคุณสมบัติที่สูงกว่างานในตำแหน่งอื่น ๆ

งานของผู้นำเหล่านี้คืออะไร ใน 1 ทธ.3.5 ได้บอกว่า หน้าที่ของผู้นำคือ “ดูแลคริสตจักรของพระเจ้า” [Take care of God’s church] เพราะฉะนั้น เมื่อหน้าที่สำคัญ คุณสมบัติก็ต้องสูงด้วย

พี่น้องที่รักครับ ถ้าพระเจ้าเรียกท่านเป็นผู้นำ พระเจ้าให้เกียรติท่าน และพระเจ้าทรงคาดหวังให้ท่านพยายามอย่างมากที่จะเป็นชีวิตที่เป็นไปได้ตามคุณสมบัติที่สูงนี้ แต่ถ้าเราไม่ใช่ผู้นำในขณะนี้ เราก็จะระลึกว่า ในอนาคตเราอาจรับหน้าที่เช่นนี้ได้ และเมื่อเวลานั้นมาถึง เราก็มั่นใจได้ว่า พระเจ้าจะให้ความสามารถแก่เราที่จะมีคุณสมบัติที่สูงนี้ และดำเนินชีวิตให้สมกับการทรงเรียกที่สูงส่งนี้ ผู้รับใช้พระเจ้าทุกคนต้องพึ่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะช่วยเขาให้มีชีวิตที่อยู่ในระดับคุณสมบัติที่สูงเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย

มีอีกตำแหน่งหนึ่งในคริสตจักรที่ไม่ใช่ผู้นำหลักในคริสตจักรแต่เป็นผู้ช่วยผู้นำหลักในคริสตจักรคือ **มัคนายก (Deacon)**

คำว่า มัคนายกนี้มาจากภาษากรีกว่า Diakonos ซึ่งแปลว่า ผู้รับใช้ คุณสมบัติของมัคนายกนั้นก็สูงเช่นเดียวกับคุณสมบัติของผู้นำหลักในคริสตจักร ตำแหน่งนี้ถูกกล่าวครั้งแรกในพระธรรมกิจการบทที่ 6.1-7 คือเมื่อมีงานธุรการเกี่ยวกับเรื่องการแจกทาน ก็ให้หาคนมาช่วยผู้นำ เพื่อผู้นำหรืออัครทูตนั้นจะสามารถใช้เวลาในเรื่องฝ่ายวิญญาณได้มากขึ้น และคำ ๆ นี้ก็ได้ปรากฏในพระคัมภีร์เพียง 4 ครั้ง คือใน 1 ทธ.3.8,10,12 และอีกที่ใน ฟป.1.1

คุณสมบัติของมัคนายกถูกกล่าวถึงในพระธรรมกิจการ 6 ในข้อ 3

3 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายจงเลือกเจ็ดคนในพวกท่าน ที่มีชื่อเสียงดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาให้ดูแลการงานนี้

คุณสมบัติคือ คนที่มีชื่อเสียงดี เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีสติปัญญา

หน้าที่ของพวกเขา คือ ดูแลความต้องการของหญิงม่ายในคริสตจักร เพราะการทำเช่นนี้จะช่วยให้ผู้นำหลักในคริสตจักรมีเวลาเพียงพอสำหรับการอธิษฐานและการปรนนิบัติที่เกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้า

โดยสรุปแล้วงานของเขายังคงเป็นเหมือนกับที่ทำในสมัยพระคัมภีร์คือ ดูแลความต้องการประจำวันของคนในคริสตจักร เพื่อศิษยาภิบาลหรือ ผู้ปกครองจะสามารถมีเวลามากขึ้นในการทำการปรนนิบัติฝ่ายวิญญาณ

ที่นี่ให้เรามาดูคุณสมบัติของมัคนายกที่ปรากฏใน 1 ทธ.3.8-12 (อมตธรรมร่วมสมัย)คือ

- 1) เป็นคนที่น่านับถือ จริงใจ [Worthy respect, sincere] (จริงใจ อีกฉบับแปลว่าไม่เป็นคนสองล้น)
- 2) ไม่ดื่มสุรามึนเมา [Not indulge in much wine]
- 3) ไม่เป็นคนโลภมักได้ [Not pursue dishonest gain]

4) เป็นคนยึดมั่นในข้อล้าลึกแห่งความเชื่อ [Keep hold of the deep truth of the faith]

5) ถูกทดสอบก่อนได้รับตำแหน่ง [First be tested]

6) เป็นสามีของหญิงคนเดียว [Be the husband of one wife]

7) ดูแลบุตร และครอบครัวได้เป็นอย่างดี [Be good managers of their children and households]

ไม่เพียงแต่เท่านั้น สำหรับมัคนายกนั้น พระคัมภีร์ยังได้พูดถึงภรรยาของคนที่เป็นมัคนายกด้วยใน 1 ทธ.3.11(อมตธรรมร่วมสมัย)คือ

1) เป็นสตรีที่น่านับถือ [Worthy of respect]

2) ไม่พูดว่าร้ายคนอื่น [Not malicious talkers]

3) รู้จักประมาณตน [Temperate]

4) เชื่อถือได้ทุกเรื่อง [Trustworthy in everything]

คุณสมบัติบางอย่างเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเวลาและความเป็นผู้ใหญ่ แต่พระเจ้าจะประทานกำลังแก่ผู้นำที่แสวงพระเจ้าอย่างกระตือรือร้นให้เป็นผู้เลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้า

พี่น้องครับพี่น้องครับ แล้วคริสตจักรพันธกิจเราเป็นอย่างไรบ้างครับ ใครคือผู้นำหลักและผู้ช่วยผู้นำหลัก ถ้าเราดูดี ๆ เราจะเห็นว่า คุณสมบัติเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ไม่ใช่ใครก็ได้จะมาเป็นตอนนี้ เรายังไม่มีชื่อว่าเป็นผู้ปกครองหรือมัคนายก แต่เรามีคนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองและมัคนายก คือ หัวหน้าเซลล์ และ หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ในคริสตจักร เพราะเราต้องทำให้เวลากับพวกเขาเพื่อจะสามารถพัฒนาตัวเองขึ้นมาเป็นผู้ปกครองและมัคนายกได้

1.2 สมาชิกคริสตจักร [Member of the church]

พระคัมภีร์พูดอย่างไรและพูดอะไรเกี่ยวกับสมาชิกของคริสตจักรครับ แต่ก่อนอื่น พี่น้องครับ ผมขอทบทวนนิยามเกี่ยวกับคริสตจักร 2 แบบคือ คริสตจักรสากลและคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรสากลประกอบด้วยผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ทุกคนตั้งแต่วันแรกที่ก่อตั้งคริสตจักรขึ้นคือตั้งแต่วันเพนเทคอสต์จนถึงปัจจุบัน ดังนั้น คริสตจักรสากลจึงเป็นคริสตจักรที่มองไม่เห็นด้วยตา

คริสตจักรท้องถิ่น ประกอบด้วยกลุ่มคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าในที่แห่งหนึ่ง ในเวลาที่จะเจอ คริสตจักรท้องถิ่นมองเห็นได้ด้วยตา เป็นรูปธรรม เช่น คริสตจักรพันธกิจ เชียงใหม่ คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสในพระคัมภีร์ใหม่ เป็นต้น ซึ่งจะมีคนที่ไม่เชื่อรวมอยู่ด้วย แต่เฉพาะผู้เชื่อเท่านั้นที่เป็นสมาชิกของคริสตจักรสากล คริสตจักรท้องถิ่นจะถูกแยกด้วย สถานที่ตั้ง ในคริสตจักรท้องถิ่นจะมีการสามัคคีธรรม การนมัสการ มีการจัดโครงสร้างให้ผู้เชื่อสามารถพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณได้

พี่น้องครับ เราไม่สามารถเห็นคริสตจักรสากลได้โดยตัวมันเอง แต่เราจะเห็นผ่านทาง คริสตจักรท้องถิ่น ดังนั้น เราทุกคนจึงเป็นสมาชิกของคริสตจักรสากล และพระเจ้าได้ให้เรา มีคริสตจักรท้องถิ่นที่เราจะสามารถพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณได้

ในตอนต้นเมื่อกี้ ผมได้ให้พี่น้องเห็นภาพของผู้นำคริสตจักรไปแล้ว ว่า มีคุณสมบัติอย่างไร แล้วที่นี่ สำหรับสมาชิกจะเป็นอย่างไรบ้าง ที่ดีที่สุด เราต้องมาดูพระคัมภีร์ว่า อะไรคือวัตถุประสงค์ของการเป็นสมาชิกคริสตจักร

คุณสมบัติของการเป็นสมาชิกคริสตจักร

ผมขอเริ่มต้นที่พูดถึงข้อเรียกร้องตามหลักการพระคัมภีร์ว่า การเป็นสมาชิก คริสตจักรสากลขององค์พระเยซูคริสต์นั้นคืออะไร ?

กจ.16.31 เปาโลกับซิลลาสจึงกล่าวว่า "จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย"

บริบทของพระธรรมตอนนี้คือ เปาโลและซิลลาสถูกจับเข้าคุกที่เมืองฟิลิปปี เนื่องจากประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ แล้วมีการอัครจารย์เกิดขึ้น เพราะเมื่อเปาโลและซิลลาสนมัสการพระเจ้าขณะที่ยังถูกขังในคุกนั้น แผ่นดินไหว และรากคุคนั้นสะเทือน นายคุกกลัวจึงถามเรื่องความรอด อาจารย์เปาโลและซิลลาสจึงตอบในพระธรรม กจ.16.31 นี้ พระธรรมตอนนี้ได้บอกถึงข้อเรียกร้องประการเดียวของการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะได้รับความรอดก็คือ การที่เขาเชื่อในพระเยซูว่า เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา และความเชื่อนี้จะมีผลให้สภาพความบาปและยอมรับพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นเจ้านายในชีวิตของเขา และนี่เป็นข้อเรียกร้องเพียงประการเดียวที่เขาจะเป็นสมาชิกในคริสตจักรสากลคือ **ทุกคนที่ไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้นจะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรสากล**

ฮบ.10.25 อย่าขาดการประชุมเหมือนอย่างบางคนที่ขาดอยู่นั้น แต่จงพบปะกัน ใจกันให้มากยิ่งขึ้น เพราะท่านทั้งหลายก็รู้ว่าวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว

ในพระคัมภีร์ ได้สั่งให้เรามีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่น และการที่เรามีส่วนร่วม เช่นนี้ช่วยให้เราดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า การเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นนั้นเปิดโอกาสให้มี

- การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ
- การสามัคคีธรรม
- และการปรนนิบัติรับใช้

การที่คนจะได้รับความรอดนั้น พระเจ้าเท่านั้นที่ เป็นผู้ตัดสิน แต่ในฐานะของผู้นำ ที่เป็นผู้เลี้ยงแกะในท้องถิ่นใด ท้องถิ่นหนึ่ง เราต้อง นำคนในคริสตจักรทั้งหมดให้ได้รับความรอด ซึ่งหมายถึง สมาชิกที่ไม่ได้รับความรอดมาถึงจุดที่เขาควรมอบชีวิตของเขาให้กับองค์พระเยซูคริสต์ และนำสมาชิกให้มีชีวิตที่เป็นตามมาตรฐานของพระคัมภีร์

โดยสรุป คนที่ได้รับความรอดในพระเยซูคริสต์ก็เป็นสมาชิกของคริสตจักรสากล และเขาก็จะเข้าร่วมในคริสตจักรท้องถิ่นเพื่อการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

2. หน้าที่ของคริสตจักร [Functions of the church]

หน้าที่พื้นฐานของคริสตจักรมี 3 ประการด้วยกันคือ การปกครอง การสอน และการลงวินัย เราจะมาดูด้วยกันทีละประการ

2.1 การปกครองของคริสตจักร [Governing the church]

- **อฟ.1.27** ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นกายของพระคริสต์ และต่างก็เป็นอวัยวะของพระกายนั้น

จากคำเทศนาที่ผ่านมา พี่น้องทราบแล้วว่า สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของคริสตจักรคือ ร่างกายที่มีชีวิต เราทั้งหลายเป็นอวัยวะแห่งพระกายนี้ โดยที่มีพระเยซูคริสต์เป็นศีรษะ นั่นก็คือร่างกายนี้มีพระเยซูคริสต์เป็นศีรษะของคริสตจักร หมายความว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นหัวหน้าผู้ปกครองคริสตจักร

- 1 คร.12.28 ได้กล่าวไว้ดังนี้คือ **"และพระเจ้าได้ทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งอัครทูต สองผู้เผยพระวจนะ สามครูบาอาจารย์"**

นั่นหมายความว่า พระเยซูคริสต์ผู้เป็นหัวหน้าคริสตจักรได้เลือกผู้นำที่เป็นมนุษย์เพื่อช่วยพระองค์ในการปกครองคริสตจักร พวกเราแต่ละคนนั้น เป็นสมาชิกคนหนึ่งของร่างกายฝ่ายวิญญาณเดียวกัน ที่มีส่วนช่วยเสริมสวัสดิภาพของร่างกายทั้งหมด

และในพระธรรม 1 โครินธ์ 12 นั้นก็ได้อธิบายให้เราทราบว่า ไม่มีอวัยวะใดที่คิดว่าตัวเองสำคัญน้อยกว่าอวัยวะอื่น และต้องไม่มีอวัยวะใดที่คิดว่า ตัวเองสำคัญกว่าอวัยวะอื่น ๑ ทั้งหมดด้วย นั่นหมายความว่า ผู้เชื่อทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันต่อพระกายของพระคริสต์

พระคัมภีร์ได้สอนว่า สมาชิกคริสตจักรต้องอยู่ภายใต้พระคริสต์ก่อนผู้ใด แล้วเขาทั้งหลายต้องอยู่ใต้คนที่พระเจ้าได้วางไว้ให้เป็นผู้นำในคริสตจักร ถ้าผู้นำเหล่านี้ทำหน้าที่ปกครองดี สมาชิกคริสตจักรควรให้ความเคารพและสนับสนุนเขาทั้งหลายในฐานะผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระเจ้า

○ **1 ทธ. 5.17 “จงถือว่าผู้ปกครองที่ปกครองดีนั้นสมควรได้รับเกียรติสองเท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่เทศนาและสั่งสอน”**

แต่มีอีกประเด็นที่เราต้องทำความเข้าใจก็คือ ผู้นำคริสตจักรที่เป็นมนุษย์จะต้องยอมฟังกันและกัน [Human leaders in the church are subject to each other]

ในพระธรรมกาลาเทียบทที่ 2 มีตัวอย่างของการที่อัครสาวกคนหนึ่งยอมอยู่ใต้สาวกอีกคนหนึ่ง คือ อัครสาวกเปาโลขัดขวางอัครสาวกเปโตรเรื่องความประพฤติที่ไม่ตรงกัน คือ ต่อหน้าคนยิวทำแบบหนึ่ง และต่อหน้าคนต่างชาติทำอีกอย่างหนึ่ง และเมื่อ อ.เปาโล ตักเตือนต่อว่า อ.เปโตรก็ยอมรับการตักเตือนนั้น แม้ว่า อ.เปโตรจะรับเชื่อใน พระเยซูคริสต์ก่อน อ. เปาโลก็ตาม ดังนั้น เราจึงได้หลักการเกี่ยวกับการปกครองดังนี้ว่า ผู้เชื่อทุกคน ผู้นำ และผู้ตามต้องอยู่ภายใต้การปกครองของคริสตจักร

ถ้าเราทำหน้าที่ปกครองคริสตจักร จะเป็นศิษยาภิบาล หรือ ผู้นำที่รับผิดชอบด้านใดก็ตาม เราควรจะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิทธิอำนาจที่พระเจ้าประทานให้ แต่เราต้องระลึกว่า เราต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการใช้สิทธิอำนาจในลักษณะที่จะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

ในพระธรรม 1 ปต. 5.1-3 ได้บอกเราเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของการปกครองดังนี้คือ

- 1.) เป็นผู้เลี้ยงที่ดีที่เลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ในความดูแลของท่าน [Be a good shepherd of God's flock under your care]

- 2.) ดูแลด้วยความเต็มใจไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ [Serve willingly, not because you must]
- 3.) ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของที่ได้มาโดยทุจริต [Not be greedy for money]
- 4.) ด้วยใจเลื่อมใส ไม่ใช่เหมือนเป็นเจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ [Be eager to serve – not lording it over those entrusted to you]
- 5.) แต่เป็นแบบอย่างแก่ฝูงแกะนั้น [Be example to the flock]

และในฐานะที่เป็นผู้นำ เขาต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง

1 ทธ. 5.19-20 *อย่ายอมรับคำกล่าวหาผู้ปกครองคนใด เว้นเสียแต่จะมีพยานสองสามคน* สำหรับผู้ที่ยังคงกระทำบาป จงว่ากล่าวเขาต่อหน้าคนทั้งปวง เพื่อผู้อื่นจะได้เกรงกลัว

พระคัมภีร์สอนว่า ไม่ควรยอมรับคำกล่าวหาต่อผู้ปกครองใด ๆ เว้นแต่จะมีพยานชัดเจน แต่ผู้ปกครอง “ที่ยังคงกระทำบาปนั้น ต้องถูกตำหนิต่อหน้าคนทั้งปวงเพื่อผู้อื่นจะได้เกรงกลัว” คือถ้าผู้นำคนใดทำผิดเรื่องความรับผิดชอบที่เขามีต่อพระเจ้าและคนของพระเจ้า พระเจ้าอาจจะเอางานรับใช้ออกจากเขา และเอาไปให้คนอื่น ที่จะทำงานนั้นตามอย่างที่พระเจ้าต้องการให้กระทำได้

2.2 การสอนในคริสตจักร [Teaching the church]

พี่น้องครับเรารู้ว่า เด็กทารกไม่ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่แข็งแรงโดยบังเอิญ เขาต้องการอาหารที่เหมาะสม ต้องออกกำลังกาย ต้องพักผ่อน และต้องอยู่สิ่งแวดล้อมที่ดีที่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ เช่นเดียวกันกับเด็กทารกในฝ่ายวิญญาณที่ต้องการนำนมแห่งพระวจนะเพื่อการเจริญเติบโต

1 ปต. 2.2 *เช่นเดียวกับทารกแรกเกิด จงปรารถนาให้น้ำนมฝ่ายวิญญาณอันบริสุทธิ์ เพื่อโดยนัยนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด*

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาพระคัมภีร์ การอธิษฐาน การนมัสการร่วมกัน และการแบ่งปันความเชื่อออกไป แต่ถ้าคริสตจักรเน้นเรื่องประสบการณ์มากเกินไป เช่น ชื่นชมกับการนมัสการ ไม่เน้นถึงความรับผิดชอบของผู้เชื่อที่จะต้องเจริญเติบโตขึ้นสมาชิกนั้นก็จะเป็นทารกฝ่ายวิญญาณ เหมือนกับผู้เชื่อในคริสตจักรโครินธ์

- 1 คร.3.2-3 ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านยังไม่สามารถรับ และถึงแม้เดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่สามารถ 3 ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อยังอิจจกัน และขัดเคืองใจกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ประพฤติตามมนุษย์สามัญดอกหรือ

ผู้เชื่อทุกคนต้องผ่านการสอน ต้องนำสิ่งที่เขาได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ และก้าวสู่การเป็นครูที่สามารถสอนด้วยสิทธิที่เขาได้รับ แล้วเราจะก้าวไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร ?

- ก็โดยการรับน้ำนมแห่งพระคำและนำถ้อยคำนั้นไปประยุกต์ใช้กับชีวิตของเขาเองด้วยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- เมื่อเรายอมมอบตัวของเราต่อพระวิญญาณมากขึ้นเรื่อย ๆ เราก็คงอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์มากขึ้นเท่านั้น
- ในกระบวนการนี้ ซึ่งก็คือ
 - ภายใต้อาณัติของพระวิญญาณ
 - ภายใต้อิทธิพลการสอนในคริสตจักร
 - การที่เรานำความรู้มาใช้ในชีวิตของเรา

จากทั้ง 3 สิ่งนี้ ก็จะทำให้เราโตขึ้นได้

ดังนั้นการสอน จึงเป็นการรับใช้ที่สำคัญและพิเศษของคริสตจักรในการเตรียมคริสตจักรให้เป็นเจ้าสาวที่บริสุทธิ์ ปราศจากจุดต่างพร้อยหรือข้อตำหนิ (อฟ.5.27)

พี่น้องที่รักครับ เมื่อท่านเป็นคริสเตียนนั้น ท่านเติบโตขึ้นจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์

- ดังนั้น ท่านต้องศึกษาพระวจนะของพระเจ้า
- ท่านต้องหาโอกาสในการศึกษาพระคัมภีร์เท่าที่ท่านจะสามารถทำได้ และในคริสตจักรเราก็ได้มีระบบอยู่แล้ว คือ ชั้นเรียนพระคัมภีร์ในตอนบ่ายวันอาทิตย์
- ท่านต้องพัฒนาการใช้เวลากับพระเจ้า ซึ่งในคริสตจักรก็ได้จัดระบบการอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์ คือ 1 ชั่วโมงกับพระเจ้า และการอ่านพระคัมภีร์ให้ครบ 1 รอบ ใน 1 ปี
- เรามีระบบกลุ่มเซลล์ที่จะสนับสนุนในเราประยุกต์ความรู้พระคัมภีร์ในชีวิตประจำวันของเรา

2.3 การลงวินัยในคริสตจักร [Disciplining the church]

การลงวินัยคืออะไร

การลงวินัยคือวิธีการจัดการคนที่ทำผิดและไม่ถูกต้องในคริสตจักร

- มธ.16.19 เราจะมอบลูกกุญแจแก่แผ่นดินสวรรค์ให้ไว้แก่ท่าน ท่านจะกล่าวห้ามสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นก็จะเป็นที่ห้ามในสวรรค์ เมื่อท่านจะกล่าวอนุญาตสิ่งใดในโลก สิ่งนั้นจะกล่าวอนุญาตในสวรรค์ด้วย"

พระเยซูคริสต์ทรงกล่าวถ้อยคำเหล่านี้เพื่อบอกกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า คริสตจักรนั้นมีสิทธิอำนาจของพระเจ้าที่จะทำหน้าที่ต่าง ๆ ของคริสตจักร และหน้าที่ประการหนึ่งก็คือ การลงวินัย

วัตถุประสงค์ของการลงวินัย

วัตถุประสงค์ 2 ประการของการลงวินัยคือ

- 1.) เพื่อให้สมาชิกคนนั้นกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิม (2คร.2.5-11)
- 2.) เพื่อเป็นการเสริมสร้างคริสตจักร (2คร.10.8,13.10)

ตัวอย่างเปรียบเทียบ

สมมุติว่า เราเลี้ยงไก่หลายตัวไว้ในเล้า และเราสังเกตเห็นว่ามีไก่ตัวหนึ่งป่วย การแก้ไขก็คือ เราต้องแยกไก่ตัวที่ป่วยออกจากตัวอื่น วัตถุประสงค์ก็มี 2 ประการ คือ 1.) ช่วยให้ไก่ตัวนั้นมีสุขภาพที่ดีดั้งเดิม 2.) เพื่อป้องกันไก่ตัวอื่น ๆ ไม่ให้เจ็บป่วย

ท่าทีการลงวินัย

เปรียบเทียบกับองค์กรของโลกที่ไม่ใช่คริสตจักร เช่น พรรคการเมือง หรือ บริษัท เมื่อมีคนทำผิดนั้น เขาจัดการกับคนที่ผิดโดยไม่คำนึงถึงผลที่เจ็บปวดซึ่งเกิดกับผู้ที่ถูกลงวินัย หรือเกิดกับคนเหล่านั้นที่ต้องทนทุกข์เนื่องจากการกระทำของเขาที่ผิดพลาดไป

- 1 ทธ.1.3-5 เมื่อข้าพเจ้าได้ไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ท่านคอยอยู่ในเมืองเอเฟซัส เพื่อท่านจะได้กำชับบางคนไม่ให้เขาสอนแปลกออกไป

4 **ทั้งไม่ให้เขาใส่ใจในเรื่องนียายต่าง ๆ และเรื่องลำดับวงศ์ตระกูลอันไม่รู้จบ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดปัญหามากกว่าให้เกิดความเข้าใจ ในแผนการของพระเจ้า อันดำเนินไปด้วยความเชื่อ 5 แต่จุดประสงค์แห่งคำกำชับนั้นก็คือ ให้มีความรักซึ่งเกิดจากใจอันบริสุทธิ์ และจากจิตสำนึกว่าตนชอบ และจากความเชื่ออันจริงใจ**

ดังนั้น **ท่าทีของการลงวินัยคือ ด้วยความรัก** เหมือนอย่างที อ.เปาโลได้อธิบายให้ทิโมธีทราบ เมื่อท่านบอกให้ทิโมธีลงวินัยครูที่สอนผิดในเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติ

พี่น้องครับ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในคริสตจักร สิ่งที่เราต้องทำคือ

- 1.) ทูลขอพระเจ้าทรงเติมหัวใจของเราด้วยความรัก
- 2.) อธิษฐานว่า เราจะสามารถแยกปัญหาออกจากบุคลิกภาพของบุคคลนั้นหรือคนอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
- 3.) ไม่หลีกเลี่ยงเรื่องที่ละเอียดอ่อนแบบนี้
- 4.) กล้าเผชิญหน้ากับปัญหาด้วยจิตใจของพระคริสต์

หลักการการลงวินัย

หลักการลงวินัยในคริสตจักรที่มีคุณภาพคือ **กระทำอย่างนุ่มนวลที่สุด** ซึ่งเราสามารถเห็นตัวอย่างได้จากพระเยซูเองเมื่อจัดการกับผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งถูกจับได้ว่า ทำบาปในการล่วงประเวณี ใน ยน.8.3-11 เพราะวัตถุประสงค์ของการลงวินัยคือ การทำให้กลับคือสู่สภาพดีดังเดิม ไม่ใช่เพื่อการลงโทษ

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. การเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นนั้นเปิดโอกาสท่าน 3 ประการคือ
 - การเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณ
 - การสามัคคีธรรม
 - และการปรนนิบัติรับใช้
2. ท่านมีประสบการณ์ 3 ประการนี้ในคริสตจักรพันธกิจเชียงใหม่อย่างไรบ้าง ? จงอภิปราย